

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden szombatkoron és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Negyed évre 4 kor.
Lehírók, tanítók, községi jegyzők 12 koronért
kapják a lapot.
Egyes szám ára 16 fillér

Felolvasó szerkesztő és lapfőigazgató:
Ifj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.
Telefon: 174.
Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusítottak.

Jebbra-balra.

Tehát Trockij urból trottilj lett s aki az egész Európának békét ígért, most könyörögni kénytelen azért nem is Oroszország, csak annak egy kis darabja számára. Bizony a kivonul kard sikere ez, kiült, hogy a békét is csak a győzött német militarizmus képes megcsinálni. — Jól van ez így; és jó lesz ha az általános békét is a kardjukra támaszkodó imperiólisták fogják megcsinálni. Mert ha az új „világáramlat” közné meg, abból nem béke, hanem béka lenne.

Felekezeti kérdés.

Ez is egyik tengeri kigyója Magyarországának és mindég olyankor bukkan föl az események óceánjából, amikor a szenvedélyek hullámai ügyis felhőmagasságig csapódnak egymásra. Akik pedig szeretnek a felkavart habok zavarosában halászni, szivesen vetnek neki hálót és örömmel tognak ki elevenen, hogy aztán a közélet dereka köré csavarodva annak testébe harap hasson mérges fogaival.

Okos politikusainknak sikerült a multakban mindég fejbekölni és viz alá buktatni a rémes szörnyeteget. Az okos politikusokat azonban okatlanok és lelkiismeretlenek váltották fel, akik az országos és társadalmi veszedelmek tengeráradatát zúditották a nyakunk közé s azzal együtt érkezett a kigyó is. Ezt az előntéssel fenyegető vizáradatot, amely a felekezeti kérdés tengeri kigyójának is otthona, radikális demokraciának, másképp „világáramlat”-nak nevezik mifelénk.

Még csak az orrát dugta ki a tengeri kigyó és máris éles fájdalom nyilallását érzik egyesek. Már a katolikus autonómiairól szóló törvényjavaslat időszerűtlen benyújtása éles ellentétet idézett fel a katolikus és protestánsok táborában s az utóbbiak a papi vagyonszekularizációját emlegették. Most pedig a Károlyi párt legujabb tagja, a nemcsak radikális, de kifejezetten köztársasági érzelmű Jánossy Zoltán debreceni ref. lelkész nyíltan követelte a szombati indennitási vitában, amit a szociáldemokraták, szabadkőművesek, galileisták stb. már régóta követelnek, hogy az állam és egyház teljesen szétválasszassék.

Persze az új kormánypártba fél-lábalával belépett, a keresztényszocialistákkal azonban teljesen egyesült néppárt egyik képviselője nyomban keservesen felszisszent és jajveszékelve kö-

nyörgött mindeneknek, hogy a republikánus képviselő felekezeti vizályt célzó elveit ne hallgassa meg senki. Gróf Károlyi Mihályt pedig nyilatkozásra hívta föl, vajjon Jánossy programja azonos-e a Károlyi párt programjával.

Igaz, hogy erre Károlyi Mihály megnyugtató választ adott, kijelentvén, hogy az állam és egyház elválasztásának kérdésével pártja még nem foglalkozott s így állást sem foglalt. Igaz ez, de az is igaz ám, hogy Károlyi Mihályt ma olyan eszmék és törekvések élén látjuk, amelyenkről azelőtt nem is álmodott.

Avagy sejtette-e ő, az egykori ifju kuruc, hogy azt a magyar hadsereget, amelyet oly lángolva követelt, ma másodrendű kérdésnek fogja tartani a választójoggal szemben? Sejtette-e valamikor a véresszáju hazafi, hogy ma az általa szekeletébe fogva, „a népek önrendelkezési jogá”-nak hamis jelszava alatt, hazája leiprásában fogja a nemzetiségek útját egyengetni? Sejtette-e a magyar gazdák vezére, a birtokszaporító politika lelkes bajnoka, hogy ma a tulajdontrábló, földeteszto bolsevizkizmus korszellemétől lesz szélütött?

Nem sejtette. Nem is akart idáig jutni, csak végietlen emberi gyöngesége, erkölcsi gerinctelensége folytán került abba a forgatagba, amely őt a radikális demokracia örvényébe sodorta.

No hát, ha ennek nem birt ellent állani Károlyi Mihály, akkor majd nem bir ellent állani egyéb veszedelmes áramlatoknak sem. Annál kevésbbé, mert a barátai, a radikálisok, a magyar bolsevikiek már foglalkoztak a Károlyiéknak még új kérdéssel s csak azt lesik-várják, hogy a választójogi törvény nyeregbe segítse őket. Ami ha — Isten ne adja! — megtörténik, olyan erővel indul meg — a nemzetiségi és osztályharccal egyidőben — a felekezeti háború, hogy semmiféle néppárti imádság vagy katolikus sajtószervezkedés gátat nem vet neki. Sőt ez utóbbi még olaj lesz a tüzre, mert ennek is lesznek túlhajtásai s bizonyos, hogy a védekezők támadókká válnak. Jó szerencse lesz, ha ez a küzdelem megelégszik az állam és egyház szétválasztásával és a szekularizációval!

És mindezt nem látták, vagy nem látják politikusaink? Nem látja a nagy-eszű gróf Apponyi Albert, a magyar katolicizmus leglelkesebb uttörője? Dehogyan nem! Csakhogy ő is uszott a

„világáramlat”-tal, amely miniszteri székre is segítette és nagyobb benne a hiuság, mint az önzetlenség.

A néppárt is látta ezt előre. *Kellett* látnia épp úgy, mint a keresztényszocialistáknak az a része látta, amely éppen e miatt vált el a radikálisokkal szövetekezett néppárttól. Hát miért támogatják mégis a rosszul megfogalmazott választójogot, a felekezeti kérdés tengeri kigyójával együtt fenyegető veszedelmes áradat legfontosabb zsilipjét? Miért siet annak felszakításában segédkezni még a híthű Zichy János gróf is?

Ha olyan lelkiösmertelen lenne a munkapárt, mint ezek a politikai tényezők, akkor nyugodtan bevárhatná, amíg a maguk ásta verembe esnek és kinevelhetné őket. Csakhogy nem pusztán róltuk van szó, hanem az egész magyar nemzetről, amelyet épp úgy meg kell védelmezni a vallási villongástól, mint a fajok és félrevezett tömegek hódító és vak garázdaságától.

Ezért hát majd segítségükre kell sietnünk és meg kell védelmeznünk őket saját maguk ellenében is.

—chl.—

Politikai hírek.

— *Megint válsághírek.* Romániával most kezdődnek meg a béketárgyalások. Gróf Czernin külügyminiszter, mielőtt elutazott a tárgyalásokra, Bécsbe magához kérte gróf Tisza látvánt, hogy tanácskozzék vele a békekötésről. Amint Bécsbe utazott Tisza, egyszerűen elfogta a remélt egy kormánypártot és már a Wekerle-kormány válságáról kezdtek suttogni. Mert el sem tudják képzelni, hogy Tisza mássrét is felutazhatik Bécsbe, mint hogy őket a hatalomból kitaszítsa. Persze a rossz lelkiösmertel ijesztgetése ez, mert ők tényleg csak azért szaladgáltak Bécsbe Tisza miniszterelnöksége alatt, hogy háta mögött az osztrákokkal intrikáljanak ellene. Tisza azonban megjött és megtudták, hogy csak a nemzetet érdeklő kérdésben járt a külügyminiszternél és nem pártkérdésben, ami az ő szemükben annál is fontosabb, tehát megnyugodtak és most boldogok, hogy nincs válság, továbbra is ők nyomoríthatják ezt a szegény országot.

— *Indennitási.* Néhány napos vita után, amelyen a munkapárt szónokai értékes kritikát gyakoroltak, a képviselőház megszavazta az indennitást és a horvát provizóriumot. Most tehát 2 hónapig nem akadhat meg az állampépezet. — Így jár el a tisztességes ellenzék, amely a többséget adja.

Hírek.

— *Személyi hírek.* Dr. Rainprecht Antal, vármegyénk főispánja titkára, dr. Rupert Rezaó vm. tb. főügyész kíséretében vasárnap

Pápa, onnét pedig tovább Budapestre utazott s csak ma érkezik vissza székhelyére. Dr. Rupert Rezső titkár már kedden visszajött Veszpréme Páparól. — Dr. Beóthy Zoltán egyet. tanár, főrendiházi tag a múlt héten Pápan tartózkodott s mint a ref. főiskola világi gondnoka elnököl az igazgatótanács ülésén. — Dr. Komjáthy László veszprémi polgármester hétfőn Székesfehérvárról járt, ahol a városi közéletmezést tanulmányozta.

— **Megyegyűlés.** Amint legutóbb röviden jeleztük, Veszprém vármegye törvényhatósági bizottsága február 23-án, a múlt szombaton rendkívüli közgyűlést tartott, amelyet dr. Rainprecht Antal főispán az ő rangjoga ékesszólásával az Ukrán békéről mondott beszédével nyitott meg.

— **Rendkívüli közgyűlés a mai —** ugyan, — az események is rendkívüliek. Az emberi agy és szív békére már alig is volt berendezve. A négy éves háború megszokottá tette azt a szörnyűséget, amely a háború előtt, egy napos elgondolásával is, elviselhetetlenül borzalmasnak látszott. A béke után mindenki óhajta esengeni, titkolt és el nem titkolt vágyak, önuralommal fegyvereztet, de döngőben működő izmok is egyaránt a békét kívánták és mégis — most megjelenésekor a rendkívüliség — igaz, hogy örvendetes rendkívüliség hatásával hatja át lelkünket.

Febr. 9. déli 10-re virradó éjszaka a központi hatalmak megbízottai az ukránai köztársaság meghatalmazottaital aláírták a különbéke szerződést. Amíg a bolsevikizmus vörös trójkóru ördöge eszeveszetlen a szomszéd államok biztonságát is veszélyeztetni akaró hamis békeszándékkal tombolt végig az orosz földnek akkor még oly hatalmas határain, addig a konzolidációra törekvő, a hamisítatlan embereszmét szívőkön hordó államok nem kitérték és riadóztak, nem hazug és önző célok szolgálatába állított megtévesztő jelszavak hatalmával és a kalandori kacérság tribünjén, hanem a béke fogalmához illő csendességben arra a találkozáspontira léptek, amely ugyan csak egy foka, még hozzá az első foka az őszbéké magasságához vezető utnak, de tagadhatatlanul a legnagyobb, a legbiztosabb. — Emlékezzünk vissza kisded gyermekeink első lépésére. Annak kivárása volt nehéz, az idő tett türelmetlenné. Az első lépés biztosította aztán már a gyermek életrevalóságát, a legszebb reményekkel töltött el és valóban aránytalan gyorsasággal követte a gyermek ügyessége az első lépést, a neki legnehezebbet, mert mindaddig ismeretlen. E rémes háboruban borzalmasan és véresen vajdudó Európa gyermeke — a hón várt béke — meglette első lépését, a legnehezebbet. Adja Isten, hogy további izmosodását mi sem zavarja, a nemzetek egyhangú és komoly békekészsége azt egész Európa áldására mielőbb megteremtse.

Az ukrán béke megnyitja végre-valahára az utat az **emberi nyitka és az állandóság jegyében dolgozó** kultúra érvényesítésére. Bár a gazdasági viszonyoknak végleges rendezése ezidőszertig Ukrajnával keresztülvihetetlen, azok **időleges rendezése** is a legmegnyugtatóbb reményekkel tölt el. A **biztosított szoros gazdasági érintkezés**, amely a kölcsönösen legégetőbben szükséges áruk **kicserélését** teszi majd lehetővé, azt hiszem minden, — a dolog szükségszerűsége és az államérdek szolgálatában a legvégsőbb mértékig próbára tett — minden magyar kedélyt és érthető türelmetlenségét mihamarabb megnyugtítja, eloszlatja.

Nagy erő az már magábanvéve is! Őh, a nagyoknak nem teher még a fegyver és agyutól Mosolygva hal meg ma is hazájáért. De a gondosság, amely övéhez fűzi, minden érzésnél hatalmasabb. A lövészárokban, bércek alján, hagyódrásokon küzdeni, vérezni nem nehéz a honvédeknek a háború **negyedik esztendejében sem.** De a háborúba küzdelmesen belevontnak tudni az anyát, hitvest és gyermeket, tudni azt, hogy amíg a

vitéz fegyverrel kezében és fegyver ellen kész martirhalált halni, azalatt otthon szinylődő családja a létért, a megélhetés alapjáért, a szó szoros értelmében vett kenyérért küzd, — őh ez mindennél borzalmasabb tudat. Ukrajna, egy nagy darab orosz föld, nagy Oroszország eddigi éléskládára kellett ahhoz, hogy ha közelben talán kézhöz nem is vehető valóság, de megnyugtató és indokolt remény hatásában **fakasszon mosolyt** az acél ősemberneinek puskaporfüstös arcán.

És e mosoly nagy ereje a magyarnak, nagy ereje a királynak. E mosoly nem akasztó-humor, ez benső áldozatkészséget, éber kötelességfelismerést takar, a nyugat minden reánkötő ellensége ellen átértett energiánk erejét. Nagy ereje ez a királynak is, mert hűséget nevel, izmosít iránta, bizalmat uralkodói bölcsessége iránt, amely népe boldogságát óhajlja és sereget csak azon határig vezet, amely nem a hódítást, hanem Magyarország biztonságát garantálja, amely nem hiúságot, hanem becsületet nevel magyar felisteneket!

Indítványozom, jelezze ki Veszprém vármegye törvényhatósága a Brestlitovszk—Ukrain békekötés alkalmából hazafias hódolat-tól áthatott örömet és kérje a honfiai értevényekben oly gazdag magyar kúriai kormányt, hogy azt a trón zsámolyához feljuttassa.

A főispán szavai dacára, hogy a tárgyszorozaton szereplő politikai kérdése izgatja a bizottsági tagokat, hallgatónak a legnagyobb figyelmét és érdeklődését kötötte le, befejezése pedig lelkesült éljenztést és tapsot váltott ki.

Ezután megemlékezett a **főispán** a febr. 11-iki jótékony célú előadásról és meleg köszönetet mondott mindenkinek, aki annak sikerét pártolásával előmozdította. Miután pedig a gyorssegély-alap már a 100.000 koronát meghaladja; a szétosztás igazságossága és a korrekt pénzkezelés ellenőrzése végett indítványozza, hogy egy-kezelő bizottság vegye át az alapot. Dr. **Ovári Ferenc** és dr. **Bibó Károly** alispán hangsúlyozták, hogy igazságosabb szétosztás és korrektebb pénzkezelés lehetetlen, amint azt a főispán csinálta eddig, mégis a főispán óhajára megalkotották a gyorssegély alap kezelő bizottságát, a főispánnak pedig az alap megteremtéséért a annak áldásos felhasználásáért mély hálájukat és köszönetüket nyilvánították.

A napirend első pontja volt az újra kinevezett Wekerle-kormány és tagjainak ki-nevezéséről szóló miniszteri leiratok tudomásul vétele és bizalomnyilvánítás a kormány iránt, amiről már vasárnap hoztunk tudósítást. — Majd megalakították a hadisegélyügyek elbírálására a vármegyei hadisegély felszólalmási bizottságot. (A névsor lapunk más helyén közöljük.) — Huszár Gyula zirci főszolgabíró elöléptették a VII. fizetési osztályba. — Az Állat- és Takarmányforgalmi r. t-től a takarmányintéző bizottság dologi kiadásainak fedezésére 3000 kor. előleget kaptak, aminek visszafizetéséről kiállították a kötelezvényt. — A vármegye 1916. évi gyámpénztárának számadását jóváhagyták. — Székely Gusztáv volt lajoskomáromi jegyző özvegyének nyugdíját stb. folyósították. — A síófoki gyógyfürdőről alkotott vm. szabályrendelet egy pontját módosították, — végül Veszprém város 1914. évi gyámpénztári számadását jóváhagyták. — A rk. közgyűlés, amelyen az ügyeket dr. **Horváth Lajos** vm. főjegyző és dr. **Bottka István** aljegyző referálták, déli 12 órakor véget ért.

— **Új orvos Veszprémben.** Dr. **Gergely Jenő** orvos, aki városunkban már egy éve, mint katonaoorvos működik, orvosi rendelőjét polgári betegek részére Veszprémben, a Fő-téren (Horgos-utca I. sz. alatt, a Rosenberg-féle divatruház felett az emeleten) megnyitotta. Rendelő órák: délután 1—2-ig és 5—6-ig.

— **A tavaszi megyegyűlés.** Veszprém vármegye törvényhatósági bizottságának rendezés tavaszi közgyűlése f. év március 11-én lesz.

— **Gyorssegély-alap kezelő bizottság.** A szombati rendkívüli megyegyűlésen a főispán indítványára a főispáni gyorssegély-alap kezelő bizottságot megalakítván, az alispán javaslatára azok tagjaivá Koller Sándor, Perényi Antal és dr. Spitzer József biz. tagokat választotta meg a közgyűlés.

— **Estélyek Pápan.** Pápa, a zene és irodalomkedvelő, egymásután rendezti a szebb-nél-szebb művészestélyeket. Sajnos, hogy részben helyszűke miatt, részben a háborús viszonyok okozta késő értesülés folytán csak röviden emlékeztethünk meg róluk. A pápai **ref. nőegylet** estélye, amely febr. 16-án volt, várakozáson felül fényesen sikerült. A Griff szálló nagytermét zsufolóság megtöltött közönség, amelynek sorában megjelent az éppen Pápan tartózkodó dr. **Rainprecht Antal** főispán is, a legkellemesebb benyomásokkal távozott az élvezetekben gazdag estélyről. A főiskolai zenekarnak **Tóth János** tanár által dirigált zenei ösztöndíjka, **Darabos Lajos** hódmezővásárhelyi kántor gyönyörű éneke, **Losonci Lajos** hegedűművész brilliáns játéka, **Losonci és Kiss József** kitűnő zongorakísérete, dr. **Trocsányi Dezső** főimn. tanár megkapó szabad előadása Ady verseiről, **Wal-lenstein Elza**, **Tóth Sándor** sikerült szavatai és végül egy egyfelvonásos **Költe** István, **Kocsisné Kiss Ilonka**, **Horváth Irén**, **Krausz Adrián**, **Cséhözsbathy Flóra**, **Rácz Erzsébet**, **Sándor Pál**, **Gadl Dénes**, **Sztraka László** és **Bácsi János** műkedvelők pompás játékaival tette színesebb a kedves estét. — Az anyagi eredmény több mint 1000 korona nettó a szegények számára. — Febr. 17-én pedig a **Lednyegyesület** rendezett tartalmas szép estélyt amely szintén fényesen sikerült.

— **Hadigondozó népiroda.** Ilyennek Veszprémben leendő felállítására végett a múlt csütörtökön dr. **Rainprecht Antal** főispán értekezletet tartott Veszprémben, az öszes vármegyei és városi tisztviselőkkel. Az értekezleten megjelent dr. **Preszly Elemér** orsz. képviselő, aki orsz. Hadigondozó hivatal megbízottja is, aki felvilágosítást és utmutatást adott a jelenlévőknek a nemes cél eléréséhez.

— **Életbiztosítás a hősöknek.** Megemlékeztünk a napokban arról a valóban nemes és humanus akcióról, amelyet a veszprémi 31. h. gyalogezred árvaszéke **Nagy László** alezredes, állomásparancsnok kezdeményezése és vezetése mellett a hősök árvái és özvegyeinek érdekében indított oly módozat mellett, hogy az itthonlevők támogatásával az árvaszékek életbiztosítást köi a harctéri katonáknak. Most leközzöljük az alezredesnek e tárgyban kibocsátott s nemcsak hazájának, hanem ezredének rajongó szeretetétől átitott felhívását, amelynek ékesben szólni az érző szívekhez és okosabban beszélni a számító észhez mi sem volnánk képesek. Csak azt fűzzük még hozzá, hogy a szinmagyar 31-es honvédezzred hőseinek életbiztosítási díját bárki **hozzánk is beküldheti** s mi azt rendelkezési helyére juttattjuk, lapunkban pedig nyugtáznunk fogjuk. Olyan csekély összegről van szó, amely nagyon megéri mindenkinek azt a szerencsét, hogy jobb sorsa a harctér borzalmaitól s az esetleges haláltól megmentette; s aminek elvállalása által még emberi jószágáról is igaz hazafiságról is tanúságot tehet. A felhívás így hangzik:

„Ezredünk a hazáért sokat szenvedett és sokat vesztett. Veszteségeinknek tüköre az a dicsőség, amely a 31-es honvédeinket és népfelkelőinket a nyomában feltündökölt minden harctéren. Ezer éves múlttól erős lélekkel, sorsdöntő események között a magyar haza jövődjét védelmezték hőslaink mindhalálig a honvéd fegyvereknek szívűkhöz nőtt szívi becsületével. Télen-nyáron, síkságon vagy hegyóriások rengetegeiben, a posványban, vagy a karszt kietlenségei között, vadidegen folyókön, tengereken átkelve harcoltak és küzdenek ma is, a mi románkon túl aligha járt magyar véreink. És az ősi erkölcsökhöz világ szemeláttára odaiktatták a kitartást is, mely ennek a hosszas küzdelem-

nek nemcsak jelszava már, de eleme is. Nemzetünk nagy értékét nagy események mérték meg. Helytállottunk. Veszteségeinket fájdalmas búszkességgel elviseljük, de szemünket ébren kell a jövőndő felé függesztenünk. Csúszta el maga körül a zakatoló élet dübörgését egy pillanatra, találkozzék a lelkiünk abban a gondolatban, hogy jövőnkért *meg kell mentenünk drávéinkat és ösvégeinket!* Ne pusztuljon el közülük csak egy is a magunk hibájából. Az égett ház (házai között össze kell szednünk mind azt az értéket, mely az új és erőteljes jövőndő felépítéséhez szükséges. Ehhez hívjuk Önt. Kérő szavunkra álljon mellénk bizodalommal. Az egyesek szívében élő jó szándékot a szervezkedés nagy erejével akarjuk hatályossá tenni, midőn felkérjük arra, hogy a harcúterén küzdő egy vagy több honfitársunk életének ezer koronára leendő biztosításához *az egy évi díj összegnek, vagyis 36 K-nak a megtérítését vállalja el.* A biztosítást az ezred árvaszéke hajtja végre, a harcúteri parancsnokság segítségével. Ön a biztosítási okmányon *szavilosságot nem vállal* és félreértések elkerülése végett *amélteljük, hogy csak az ez évi biztosítási díj átvállalására kérjük fel.* Adományai és neve az árvák és ösvégek törzskönyvében is megörökítették és később közöljük Önnel annak a harcúterén küzdő családapának a nevét, akiért (akikért) az egy évi biztosítási díj megfizetését magára vállalta. A mellékelt postai befizető-lap felhasználásával adja meg a módot ahhoz, hogy harcosainkat minél nagyobb számban biztosíthassuk. Nehéz szolgálatukban azt a megnyugtató tudást szerezzük meg nekik, hogy *ösvégyük, drávéik nem maradnak segélyzetlenül,* maguaknak pedig a Mindenható áldását. Minden elmulasztott nap növeli velünk szemben gondjainkat és kötelezettségünket. Veszprém, 1918. január 16. A *veszprémi 31. honvéd gyalogezred árvaszéke Nagy László* honvéd alezredes.

— **Tüdőbeleggondozó intézet bizottsága** tartott ülést Pápán Gyuratz Ferenc ny. ev. püspök elnöklése alatt, amelyen egyhangú lelkesedéssel Esterházy Mária grófnőt, a város jótékony uronőjét választotta meg elnöké a városról eltávozott gróf Esterházy Páló helyett. Alelnök dr. Tell Anasztáz helyett dr. Kocsis Lénárt lett. Ezután Köthbaum Adél gondnoknő terjesztette elő jelentését és számításait, amiket jóváhagytak és az ő fizetését 700 koronára felemték. Végül dr. Csehszombathy László és Weimer Sándor orvosoknak szavaztak köszönetet önzellen, buzgó munkásságukért.

— **Jótékonycélú műkedvelői színelőadás piknikjének** céljaira, amely a főispáni „Gyorsségély” alap javára február 11-én rendeztelt, a legutóbbi kimutatás óta a következő adományok ajánlítottak fel, illetve küldettek be: (folytatás.) Feltűfizetések: Wiener Jenő Bpest 50 K, Schlingloff Károly 20 K, Kenessey Kálmán 10 K, Kenessey Istvánné Királyszentiván 20 K, dr. Spitzer Józsefné 50 K, N. N. 4 K, dr. Mohácsy Lajos Marcalgerelyi 4 K, Nagy Imre Bakonyáná 25 K, Csikvándy Márton 100 K, Hofner Sándor Pápa 25 K, Kende Ádám Pápa 50 K, Wertheim Samu Pusztaszentmihályfa 30 K, Wertheim Imre 50 K, Ney Jakab 38 K, Lonkay Géza Fekete-puszta 100 K, Tüxér-aknavető tanfolyam Várpalota 20 K, dr. Horváth Rezső 30 K, Kocsuba Emil 50 K, Steiner Ella 38 K, Berki József Várpalota 10 K, Mattuscheck Rikárd 2 K, Hirschfeld Béla 30 K, dr. Óvári Ferenc 70 K, dr. Tenzinger József 20 K, Erdélyi Ignác 14 K, Sydney Miczi 14 K, összesen 874 K. — A múlt kimutatás szerint 193 K. — **Végösszeg: 1067 K.**

— **Hadiségély felszólamlási bizottság.** A f. hó 23-iki rendkívüli közgyűlés — amint más helyen is hirdt adjuk — megalakította a vármegyei hadiségély felszólamlási bizottságot, amelyhez lehet majd a hadiségély véleményező bizottságok határozatai ellen fellebbezni. A közgyűlés az egész vármegyére kiterjedő hatáskörrel a következőket választotta meg:

Gróf Jankovich-Bésán Endré, dr. Rainprecht Antalné, Ádám Iván, Berger Arnold, Kenessey Móric, dr. Mohácsy Lajos és dr. Óvári Ferenc. — Itt említtük meg, hogy a Pápán megválasztott hadiségély véleményező bizottság kiegészítéseképp a városi tanács a segítő iroda javaslatára a köztetköz városi képviselőket kérte fel tanácsadó tagokul. I. kerület: Marton Ignác és ifj. Eisler Mór, II. ker. Molnár István és Bornemissza József, III. ker. Baráth Károly és Giczi Gábor, IV. ker. Baráth József és Torma Lajos, V. ker. Keresztes Gyula és Ács Ferenc.

— **Akasztófahumor.** Valami ismeretlen cirkelofogó (a szó szoros értelmében az!) ellopja Klausz Mihály zirczi gazdának összes baromfiit s csak egy kakast hagyott meg nyakában egy cédulával amelyre ez volt írva: „A többi hadbvonult.” A csendőrség keresi a humoros akasztófáravalót.

— **Ovodanyitás.** Pápa város tanácsa elhatározta, hogy az alsóvárosi ovodát legkésőbb március 1-én okvetlenül megnyitja és Pelek Mária ovónőt már ki is rendelte annak vezetésére.

— **Mezei munkások napszáma.** Pápán a városi mezőgazdasági bizottság megállapította a mezőgazdasági munkások napszámberét. A legmagasabb kézínapszám júniusban 11 kor., amelyet arató kaphat élelmerés nélkül vagy gyűjtő férfi munkás. Az igrás napszám takarodáskor kőlovas szekér után 20 kor. szántás díja 1000 négyzet öl hold után 18 K. Ez az ármegeállapítás aug. 31-ig érvényes.

— **A galíciaiak.** Annyi baja, mint a galíciai menekültekkel, még semmi más fajta menekülittel nem volt a hatóságoknak. A szegény erdélyi menekültek már a türelmetlenségig zaklatták a közigazgatási hatóságokat, hogy eresszék őket haza. A galíciaiak pedig, akiket mint a háboru áldozatait csakugy dédelgetjük, mint talán a másikat sem, — a kik ellátásának ellenőrzésére a hadügyminisztérium polgári kiküldöttje is sűrűn látogat el hozzánk, nem azért koptalják a hatóságok külsőbét, mert haza akarnának menni, hanem mert — összeültkezésbe kerülnek a törvényekkel. Folyton meg nem engedett, csak nyereségvágyból eredő üzleteket csinálnak, tekintet nélkül arra, hogy az egyezik-e a hazafissággal vagy sem. Éppen a napokban csiptek el Pápán egy asszonyt, aki két társával kenyeret, mákot, vöröshagytát akart Bécsbe csempészni s akiről kiállt, hogy ezt a műveletet már több ízben, sikerrel végrehajtotta. A nevük mellékes, csaknem valamennyi egyforma erkölcsű, bárhogy hívják is.



Tisztelettel tudatjuk, hogy a **Siófoki Központi Tejesarnokot** megvettük.

Bárki másnál **előnyösebb feltételek mellett vásárolunk**

tejet.

Árjajánlatokat kér: **Havasi Vajvállalat**
Siófoki Tejesarnoka Siófok, vagy Központja Kaposvár.



Kiválóan bevált szőlőkötözőzsineget ajánl a **Hungária Aradi Pamutgyár R. T. Aradon.**

Az általános anyagihiány miatt ajánlatos a szükséglet mielőbbi fedezése, mert a csekély készletekre való tekintettel a megrendelések csak beérkezésük sorrendjében vehetők figyelembe.

Viszketőség, sömör, rüh
leggyorsabban elmúlászta a Dr. Flesch-féle eredeti „**BARNA-ZSIR**”
Nincs szaga, nem piszkít. Mindig eredeti pecsételt Dr. Flesch-félel körjünk.
Próba tégegy 2-30 K, nagy tégegy 4 K, család tégegy 11 K.
Veszprém és vidéke részére főraktár: **Kocsuba Emil „Fekete sas” gyógyszeriára Veszprémben.**

PATKÁNY-EGÉR HÖRSZÖG ÉS ÜRGÉ IRTÓ
BAKTERIUM PROSPEKTUS INGEN RATIN LABORATORIUM BUDAPEST, ROZTEMBALLEK 30.

Iskolaszerek, rajzszerok, papirok, minden e szakba vágó cikkek a **legelőszöb** áron kaphatók
PÓSA ENDRE könyvkereskedésében
Veszprém, Rákóczy tér 3. sz. (Saját ház.) Telefon 93.
Minden iskolában használható **tankeönyvek** raktáron vannak.

— **Mezei egerek irtására „Ratin”** tenyészet. A patkányok, hörszögök, ürgek, egerek irtására már régebben jó sikerrel használják a „Ratin”-t. Dr. Raebker újabb megkísérelte a mezei egerek irtását „Ratin”-nal, melyre a száz tartomány földjei kedvező alkalmat nyújtottak. Az említett területen már a „Ratin” kihelyezését követő harmadik napon több ezer hullát találtak a földéken, míg a vadállomány, vagy más szabadon élő állatok között eihullás nem fordult elő. A „Ratin” tenyészet tehát mezei egerek pusztítására határozottan alkalmas

dövebb felvilágosítással szolgál a „Ratin” vezérképviselőség, Budapest. VII. Rottenbiller-utca 30 szám.

— Nemzetközi Halottszállítási Iroda Budapest, VI., Andrassy-ut 11. — Exhumál gyorsan és olcsón. — Minden felvilágosítást készséggel ad.

Komplett daráló, 1 méter átmérőjű, teljes álvánnyal, balanszírozó szálvassal és kópaddal ellátó. Tudakozódní lehet Kemény Aladárnál Veszprém, Megyeház-utca 1.

HIRDETÉSEKET FÖLVESZ A KIADÓHIVATAL.

MEGHIVÓ.

A VESZPRÉMI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG LXXII. évi RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

Veszprémben, székházának tanácsstermében, 1918. március 9-én, szombaton d. u. 4 órakor tartja, melyre a t. részvényesek azzal hivatnak meg, hogy a közgyűlésen szavazati joggal személyesen, vagy meghatalmazott által csak azok bírnak, kik 30 nappal a közgyűlés előtt nevükre irt részvényeiket, — le nem járt szelvényeikkel együtt, — ideiglenes részvényjegyeiket és a meghatalmazásaikat a közgyűlés megtartását 48 órával megelőzőleg, vagyis március hó 7-én délután 4 óráig az intézet pénztáránál leteszik.

A számadások és mérleg, az igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések az intézet tanácsstermében közzemlére kitétettek és a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg délelőtt 9 órától déli 12 óráig megtekinthetők.

Tanácskozási tárgyak:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes felkérése.
2. Az igazgató-választmány és a felügyelő-bizottság jelentésének tudomásul vétele; a mérleg és számadás jóváhagyása; a tiszta jövedelem felosztása; az igazgatóságnak, az igazgató-választmánynak, a felügyelő-bizottságnak, a tisztviselőknek a felmentvény megadása.
3. Elnökigazgatónak, 2 igazgatónak, 1 felügyelő bizottsági rendes tagnak, 1 fel. biz. póttagnak és 5 igazgató választmányi tagnak 3 évre, 1 felügyelő-bizottsági rendes tagnak 2 évre, és 1 ig. vál. tagnak 1 évre leendő választása.
4. Ha az előző választások folytán ig. választmányi, esetleg felügyelő-bizottsági rendes vagy póttag helye megürasedne, ezen helyeknek választás utján leendő betöltése.
5. Annak kimondása, hogy az 1917. évi 8. sz. szelvény 1918. évi március hó 10 től kezdve Veszprémben, intézetünk pénztáránál és Budapesten a Magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankjánál (V. Tükör-u. 4.) és a Pénzüntezeti központnál 17 koronájával díjmentesen beváltatik.

Kelt Veszprémben, a Veszprémi takarékpénztár igazg. választmányának 1918. évi február 25. napján tartott üléséből.

A VESZPRÉMI TAKARÉKPÉNZTÁR IGAZGATÓSÁGA.

MÉRLEG-SZÁMLA

VAGYON.

1917. december hó 31.-én.

TEHER.

	Korona	fill.		Korona	fill.
Készpénz, bankíró és postatakarékpénztár . . .	704.490	86	Részvénytőke	2.000.000	—
Váltó-tárca:			Tartalék alap	1.000.000	—
kezességileg biztosítva	712.262	03	Külön tartalék alap	1.017.528	47
jelzálogjogilag „	414.260	—	Nyugdíj alap	366.586	08
Jelzálog kölcsön	7.481.185	24	Beltt:		
Előleg értékpapírokra	31.832	57	könyvecskékre	17.624.775	99
Adósok folyószámlán:			folyószámlára	2.159.308	16
követelések pénzüntezeteknél	5.890.771	77	Átruházott jelzálog kölcsön		627.021
jelzálogjogilag biztosítva	950.610	—	Előleg tartozás		10.000
kezességileg „	620.075	75	Hitelezők		5.091
értékpapírral „	1.051.682	20	Hátralékos betétkamat adó		28.764
Értékpapírok:			Fel nem vett osztalék		10.323
helyi értékpapír	314.100	—	Nyereség:		
tőzsdén jegyzett értékpapír	6.063.189	90	mult évi áthozat	24.000	—
Ingatlanok:			ez évi tiszta jövedelem	332.099	43
intézeti házak	390.000	—			
árverésen vett ingatlanok	56.006	86			
Hátralékos kamatok	373.283	76			
Átmeneti tételek	133.498	46			
Leltár	5.300	—			
Különfélék	12.948	53			
	25.205.497	93			

Veszprém, 1917. évi december hó 31.-én.

Seefranz József
v. főkönyvelő.

Koller Sándor
igazgató.

Dr. Óvári Ferenc
elnök-igazgató.

Fejér István
igazgató.

Hordósy Endre
pénztáros.

Ezen mérleget részletesen átvizagáltuk, a kezelési könyvekkel mindenben egyezőnek és helyesen számítottak találtuk.

Veszprém, 1918. évi február hó 23.-án.

Dr. Cseresnyés József
felügy. biz. tag.

Néger Ágoston
felügy. biz. elnök.

Gunst Ignác
felügy. biz. póttag.